

[Kirkeministeren]

træffe afgørelsen under tilbørlig hensyntagen såvel til stedlige økonomiske forhold og andre hensyn, som varetages af menighedsrådene, som til den ansattes forhold.

Formuleringen er forhandlet med og anbefalet af finansministeriet. Derimod har Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer haft visse betænkeligheder, som refereres i lovforslagets bemærkninger. Under et møde med Landsforeningen, som jeg har haft kort før lovforslagets fremsættelse, fik jeg dog den opfattelse, at foreningen affinder sig med forslaget.

Tjenestemandsansættelse anvendes i folkekirken foruden i præstestillinger i stillinger som kirketjener, kordegn, organist, kirkegårdsleder og kirkegårdsassistent.

Bestemmelsen i § 32, stk. 1, sidste pkt., foreslås ophævet. Efter bestemmelsen skal menighedsrådets afgørelser vedrørende kirkebetjeningens ordning godkendes af provstiuvalget. Ved kirkebetjeningens ordning tænkes på fastsættelsen af de opgaver, som menighedsrådet skal foranledige udført ved kirke og kirkegård, og på det personalebehov, som følger heraf. Menighedsrådene er i forvejen under den dobbelte begrænsning, at deres afgørelser skal træffes i henhold til bestemmelser fastsat af kirkeministeren, og at provstiuvalget træffer afgørelse om ligning af tilskud til kirker og dermed også om ligning af lønudgifter til ansatte ved kirken. Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner.

(Lovforslag nr. L 86).

Forslaget opfylder den folketingsbeslutning om styrkelse af kommunenes selvbestemmelsesret over landsbyernes udvikling, som blev vedtaget i tinget den 31. maj 1978. Efter beslutningen skulle kommunalbestyrelsernes indflydelse på zonetovsadministrationen fremmes. Det var i beslutningens forudsat, at gældende planlægningslovgivning og den igangværende planlægning blev respekteret, og der var ved tingets behandling af beslutningsforslaget bred enighed om, at be-

skyttelsen af det åbne land ikke måtte svækkes.

Gennemføres lovforslaget, vil administrationen af zonetovsadministrationen automatisk blive overført til kommunalbestyrelsen i områder, der er omfattet af en landzonelokalplan, dvs. en lokalplan, der regulerer bebyggelsen uden at overføre området til byzone. Klagesystemet forenkles ved, at en zonetovssag kun skal kunne behandles af 2 instanser mod hidtil af indtil 4 instanser. Den endelige administrative afgørelse af zonetovssager henlægges til miljøankenævnet. Til behandling af zonetovssager sammensættes ankenævnet med en formand og 4 sagkyndige medlemmer udpeget af miljøministeren efter indstilling fra de kommunale organisationer og hovedstadsrådet samt fra de statslige myndigheder, der har særlig interesse i lovens administration.

Situationen er i dag den, at det er amtsrådene og hovedstadsrådet, der som første instans træffer afgørelse i zonetovssager. Efter miljøministeriets cirkulæreskrivelse af 16. februar 1979 er der dog åbnet mulighed for, at amtsrådene og hovedstadsrådet i konkrete tilfælde kan delegere zonetovskompetencen i landzonelokalplanområder til kommunalbestyrelserne.

Når det er foreslået, at amtsrådene og hovedstadsrådet har zonetovskompetencen i uplanlagte områder, skyldes det zonetovsadministrationens nære sammenhæng med regionplanlægningen og den øvrige planlægning vedrørende arealanvendelsen, som varetages af disse råd. Amtsrådene og hovedstadsrådet tilvejebringer i nært samarbejde med kommunalbestyrelserne regionplanerne, som bl. a. skal indeholde retningslinjer for fordelingen af den fremtidige byvækst, herunder afgrænsningen af byzonerne i de enkelte dele af regionen. Det er afgørende, at zonetovsadministrationen tilrettelægges med henblik på virkeliggørelse af regionplanlægningen, herunder det planlagte bosætningsmønster. Det må i denne forbindelse fremhæves, at kommunalbestyrelserne i en overgangsperiode, indtil der foreligger kommuneplaner, bør være opmærksomme på, at landzonelokalplaner, der udarbejdes i perioden, ikke foregriber kommuneplanerne. Det er ligeledes nødvendigt, at zonetovsadministrationen respekterer planlægningen om arealanvendelsen i det åbne land, herunder navnlig frednings-, råstof- og landbrugsplanlægningen. Det skal

[Miljøministeren]

i den forbindelse fremhæves, at zoneloven også på lang sigt må sikre, at det åbne land friholdes for anden bebyggelse end den, der er nødvendig for jordbrugserhvervene. Dette er nødvendigt af hensyn til bevarelsen af de landskabelige værdier, til befolkningens rekreative interesser og til udnyttelse af råstofferressourcerne og landbrugsjorden.

Regionplanlægningen er nu så langt fremme, at kommuneplanlægningen er i gang i ca. 1/4 af landets kommuner. Regeringen har derfor fundet det rigtigt at åbne mulighed for at lægge en del af zonelovsadministrationen ud til kommunerne. Regeringen finder det rigtigt at overføre kompetence til kommunalbestyrelserne i enkeltsager i takt med, at der tilvejebringes en planlægning, som kan danne grundlag for afgørelsen af enkeltsager. Det er foreslået, at by- og landzoneloven optages til generel revision i 1984-85. Man må på baggrund af det billede af planlægningen, der tegner sig til den tid, nærmere vurdere, hvordan administrationen mest hensigtsmæssigt kan tilrettelægges. Når der foreligger godkendte regionplaner med retningslinjer for det åbne land og kommuneplaner, hvor de statslige og regionale interesser er sikret tilfredsstillende, og hvor der er et tilstrækkelig præcist grundlag til at administrere zonen på, vil det være unødvendigt, at amtsråd og hovedstadsrådet behandler enkeltsager om byggeri m. v. i landzone. Når disse forudsætninger er opfyldt, vil det derfor være naturligt at lade kommunalbestyrelsen overtage den resterende del af zonelovsadministrationen.

Ved henlæggelse af den endelige administrative afgørelse til miljøankenævnet har jeg lagt vægt på, at et sådant uafhængigt nævn er bedst egnet til at påse, at de afgørelser, som er truffet af de kommunale råd, er i overensstemmelse med gældende regler og med planlægningsgrundlaget. Ved sammensætningen af nævnet i disse sager har jeg lagt vægt på, at de myndigheder, som varetager planlægningsopgaver i relation til arealanvendelsen, og som derfor i særlig grad berøres af zonelovsadministrationen, er repræsenteret med sagkyndige medlemmer i nævnet. Jeg har endvidere lagt vægt på, at den til enhver tid siddende ministers styring af området bedst sker gennem udstedelse af generelle retningslinjer for administrationen, gennem vejledninger og gennem muligheden for

at kalde sager af mere vidtrækkende betydning ind til behandling og afgørelse i ministeriet.

Lovforslaget indeholder i øvrigt kun mindre ændringer og redaktionelle ændringer, som er en følge af den ændrede kompetencefordeling på lokalt og centralt niveau.

Det er regeringens opfattelse, at den foreslåede kompetenceændring på lokalt og centralt niveau bør gennemføres nu, mens yderligere overførsel af zonelovskompetence til kommunalbestyrelserne først bør ske, når der i planlægningen er tilstrækkelige retningslinjer til at administrere zonen på.

Jeg skal sluttelig anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i tinget, således at forslaget kan træde i kraft den 1. juli 1980.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af:

Forslag til lov om tilskud til oprettelse af en erhvervsudviklingsfond i Grønland.

(Lovforslag nr. L 10. Fremsat 9/11 79. Første behandling 14/11 79. Betænkning 5/12 79. Anden behandling 12/12 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 112 stemmer mod 35.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af:

Forslag til lov for Grønland om kommunal udligning i 1979.

(Lovforslag nr. L 13. Fremsat 9/11 79. Første behandling 14/11 79. Betænkning 5/12 79. Anden behandling 12/12 79).